

*„Boldogok, akik hisznek Krisztus keresztjében! Boldogok,
akik megállnak e titokzatos éjszaka mélyén,
akik állhatatosak a hitben, és nézik, szemlélik Krisztus arcát,
és felkel a Hajnal fénye a szívükben.
Erről az Arcról árad a Szeretet elpusztíthatatlan sugara.
Ez a Hajnal nem lát alkonyt, nem pusztul el sohasem, hiszen
Ő az Örök Isten,
hiszen Isten lépett bele a szívünkbe Krisztus arcáról ragyogó
Fényként, és itt van velünk.
Hogyne tudnánk tehát biztosan már: a mi birtokunk az az
Ország, az Örökkévalóság,
aki maga a végtelen Szeretet, aki a mi Atyánk, aki a mi
Istenünk.”*

Nagyböjt 2. vasárnapja

Ter 15,5-12. 17-18

Fil 3,17-4,1

Lk 9,28b-36

A mi hazánk a mennyben van.

De ha Ábrahámmal megkérdeznénk:

Uram, Istenem, miből tudom meg én azt, hogy birtokolni fogom a mennyei országot?

Miből tudom én meg azt, hogy fölmehetek a Te szent hegyedre, és ott állhatok a Te színedben?

Miből tudhatom meg én azt, hogy úgy foglak ismerni Téged, ahogy Te ismersz engem,

hogy mindörökké, színről színre látom a Te arcodat?

Ha megkérdeznénk ezt, mi is azt a választ kapnánk, amit Ábrahámnak mondott Isten.

Ábrahámnak áldozatot kellett bemutatnia, titokzatos áldozatot.

A kettévágott testek fölött egy félelmetes, sötét éjszakán át virrasztott.

Ragadozó madarak szálltak le a testekre, és neki küzdenie kellett az áldozatért.

De hajnalra Isten átvonult az áldozat felett és szövetséget kötött Ábrahámmal.

Ebből tudod meg - mondta Isten Ábrahámnak - hogy neked adom ezt a földet birtokul.

A te utódaid annyian lesznek, mint égen a csillagok,

birtokolni fogják ezt a tejjel-mézzel folyó országot.

A mi válaszuk, amit Isten nekünk ad:

Jézus az Isten Egyszülött Fia a kereszten feláldozottan, Ő a mi Áldozatunk.

És Ő, aki szövetséget kötött, összekötött bennünket Istennel, és Tőle kapjuk a biztonságot,

hogy miénk lesz az az Ország, amely Ország az Örök Élet, hogy nekünk adja Isten önmagát.

Abból tudjuk meg, hogy odaadta érettünk Egyszülött Fiát, hogy így szeretett bennünket.

S ha úgy szeretett bennünket Isten akkor, amikor még bűneinkben lévén ellenségei voltunk,

hogy odaadta értünk Egyszülött Fiát áldozatul, akkor most, hogy vére által megigazultunk,

hogyne ajándékozna nekünk Vele együtt mindent,

hogyne ajándékozna nekünk Vele együtt önmagát,

hiszen önmagát adta oda Krisztus keresztyén az Isten nekünk, a Szeretetet a Szeretetet.

Ezért a nagyböjt bennünket Krisztus keresztyé elé vezet, és azt mondja nekünk:

Ti, akik elmentek az úton, álljatok meg itt, álljatok a keresztyé előtt,

és emeljétek föl tekinteteket, és nézzétek Krisztus, a keresztyé feszített Isten arcát.

S ha félelmetes és sötét, mély titok ez, ha félelem száll meg benneteket a kereszt titka mélyén,
ahogy félelem töltötte el az apostolokat a felhőben, ti csak álljatok a kereszt előtt rendületlen hittel,
ti csak nézzétek Krisztusnak, a keresztre feszített Szeretetnek arcát,
mert erről az Arcról olyan fény árad, olyan dicsőség sugárzik,
amely szétoszlatja a sötét éjszakát, és elúzi a szívetekből a félelemnek minden árnyát.

Nézzétek csak mélyen, kitartó, állhatatos hittel Krisztus arcát,
és ha megnyílik szívetek ennek az Arcnak ragyogó sugara előtt, akkor hajnal támad a szívetekben,
hajnal, amely alkonyt nem lát sohasem,
akkor megszületik bennetek a biztos remény, a remény, amely nem csalatkozik meg.

Igen, miénk az Isten, miénk a végtelen Szeretet, Ő a mi Atyánk.
És Ő úgy vár bennünket, mint édes gyermekeit, úgy ölel magához.
Helyet készített nekünk az asztalánál már, és vár bennünket a megterített lakomával.

Az Örök Élet Bora és az Örök Élet Kenyere ott van az asztalon,
az Ő Egyszülött Fiának érettünk kiontott drága Vére az, és érettünk odaadott szent Teste.

A Szeretet van ezen az asztalon megterítve, a végtelen, az Örök Szeretet,
és Őt, önmagát nyújtja nekünk az Isten, hogy vegyük az Életet, az Örök Élet Kenyerét,

hogy vegyük a Szeretetet, a halhatatlan Életet. Miénk, igen, a mennyei Ország a mi Hazánk.

Tudjuk, és reményünk nem csalatkozik meg,
mert mi hittük Jézus arcának ragyogó, dicsőséges sugarát, és hitünkkel befogadtuk a szívünkbe.

És ez a hit megrendíthetetlen, szilárd reményt ébresztett bennünk, és a remény boldogságot ad.

*Boldogok, akik hisznek Krisztus keresztjében! Boldogok, akik megállnak e titokzatos éjszaka mélyén,
akik állhatatosak a hitben, és nézik, szemlélik Krisztus arcát, és felkel a Hajnal fénye a szívükben.*

Erről az Arcról árad a Szeretet elpusztíthatatlan sugara.

*Ez a Hajnal nem lát alkonyt, nem pusztul el sohasem, hiszen Ő az Örök Isten,
hiszen Isten lépett bele a szívünkbe Krisztus arcáról ragyogó Fényként, és itt van velünk.*

Hogyne tudnánk tehát biztosan már: a mi birtokunk az az Ország, az Örökkévalóság,

aki maga a végtelen Szeretet, aki a mi Atyánk, aki a mi Istenünk.

Ámen.